

BAND OF HORSES TIL NOREG ATT

Ein Band of Horses-konsert er som regel ei skilsetjande oppleving, skriv musikknyheter.no når dei melder at bandet kjem til Noreg att etter flotte konserter på Bergenfest både i 2013 og 2016. Den amerikanske indie-rock-gruppa spelar i Stavanger konserthus og på USF Verftet i Bergen i mars. Turneen vart offentleggjort saman med det nye albumet *Why Are You OK* i juni.

John Mark Lapham er mannen bak songyklusen med *Old Fire*. Pressefoto

Songs From The Haunted South kjennest som ei forseinka forlenging av *This Mortal Coil*-prosjektet, om enn prega av Laphams distinkte interesse for sitt eige musikalske opphav. Han har fleire gonger vendt tilbake til West Texas, der han kjem frå, og sjølv tenker han på musikken på dette albumet som «ambient country».

VELVALDE TOLKINGAR

Sjangerspørsmålet gjer seg uansett fort uinteressant i møtet med *Songs From The Haunted South*, eit verk som

ber preg av å vere tolmelig kuratert av Lapham, som har følgd sin eigen visjon for delar og heilskap. Mellom det eigenkomponerte materialet finst særst velvalde tolkingar av «The Orchids» (Psychic TV), «Laser Beam» (Low), «It's Easier Now» (Jason Molina) og «Helix» (Shearwater). Det dreiar seg altså om eit album der ingenting er tilfeldig – utan at det verkar særleg tvunge av den grunn.

ØYVIND VÅGNES

Øyvind Vågnes er forfattar og fast musikkskribent i Dag og Tid.

Trioen: Larry Grenader (bass), Brad Mehldau (piano) og Jeff Ballard (trommer). Pressefoto

KLASSISK

SJUR HAGA BRINGELAND sjurhabring@gmail.com

Maksimal klang

Jean-Christophe Dijoux lokkar orkestrale lydar ut or cembaloen.

CD

HÄNDEL, BUXTEHUDE, BÖHM, BACH, TELEMANN,

MATTHESON:

Varietas

JEAN-CHRISTOPHE DIJOUX, CEMBALO. GENUIN 2016

Réunion er ei lita fransk øy i Indiahavet, åtti mil aust for Madagaskar. Kven skulle venta seg at ein av dei mest interessante unge cembalistane skulle koma herifrå? Jean-Christophe Dijoux skil seg frå grosset av kollegaer ved at han vågar å spela repertoar som tradisjonelt har vore lite vordt, og at han set saman ulike småstykke til smakfulle suitar – slikt trengst i ein musikkbransje der alle flyr rundt og spelar dei same verka om att og om att.

ABRUPT VEKSLING

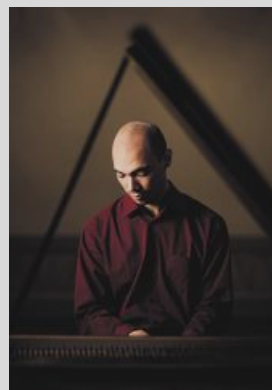
Varietas heiter debutplata hans. Og variert er ho: Seks komponistar blir spela på to ulike cemba-

loar, som er stemde på fire ulike måtar. Namnet har han frå den førande tyske musikktenkjaren i høgbarokken, hamburgaren Johann Mattheson (1681–1764), som i læreverket *Den store generalbass-skulen* frå 1731 hevdar at «variasjon er musikkens sanne element». Det siste av dei tre Mattheson-stykkja Dijoux spelar, syner denne variasjonen, for fræsande akkordgjentaingar vekslar abrupt med ein roleg arie.

TANGENTBRUS

Alle komponistane på plata har tilknytning til Hamburg. Georg Philipp Telemann (1681–1767) var musikkdirektør i hansasbyen – i dag blir kyrkje-, kammer- og orkestermusikken hans mykje spela, medan cembalomusikken er nærast ukjend. Dijoux bøter på dette med å spela Telemanns *Ouverture i G-dur*, TWV 32:13, ein suite med ein fransk ouverture og fem dansesatsar.

I opningsssatsen brusar Dijoux med tangentane og lokkar slik orkestrale lydar ut av cembaloen. Evna hans

Jean-Christophe Dijoux er ein påhitten musikal som gjev oss uhøyrtd cembalomusikk.

til å henta maksimal klang ut av instrumentet, i tillegg til den kjenslevare agogikken i melodiforminga, er det finaste ved spelet på denne plata.

SJUR HAGA BRINGELAND

Sjur Haga Bringeland er musikal og fast musikkmeldar i Dag og Tid.

Variert romantikk

Halgeir Schiager syner oss kva det nye orgelet i Sofienberg kyrkje er godt for.

CD

HESSÉ, KÖHLER, KÜHMSTEDT, STEHLE, PFRETZSCHNER, DE

LANGE JR.:

God Save the King

HALGEIR SCHIAGER, ORGEL. LAWO 2016

Ein annan musikal som stadig overraskar med ukjent repertoar, er Halgeir Schiager frå Biri ved Gjøvik. Han er kantor i Sofienberg kyrkje, der dei nett har fått eit nytt orgel i tysk romantisk stil, laga av Hermann Eule Orgelbau i Bautzen, ein saksisk by som i Tyskland er mest kjend for sennepen sin og dei fæle straffeanstaltane i DDR-tida.

Det at eit slikt spesialinstrument er blitt vald til Sofienberg, kan sjåast i samanheng med ein større trend i musikklivet dei siste tiåra, som no altså er på veg inn i det norske orgellandskapet òg: Samanhengen mellom instrumentval og repertoarval blir styrkt. For slikt orkestra no spelar Bach

og Händel på barokkinstrument, og Mahler og Bruckner på romantiske instrument (det er moderne instrument), skjønner ein i orgelverda at «universalorgel» som skal kunna fungera like godt til barokkmusikk og romantisk musikk, er ein utopi som fører altfor mange kompromiss med seg.

Den glitrande organisten Schiager har på albumet sitt valt komposisjonar berre orgelspecialistar kjenner til, likevel læt det meste kjent. Dei er nemleg variasjonar over melodiar dei fleste europear

kan nynna med på: Fyrst får me fantasifulle variasjonar over *God save the King* av den tyske organisten Adolf Friedrich Hesse (1809–1864) frå Wrocław (på tysk og i Noreg i gamle dagar kjent som Breslau) i dagens Polen. Så *Variationen über die österreichische Volkshymne* av Ernst Köhler (1799–1847), ein melodi av Haydn som no er Tysklands nasjonalsong. Og vidare variasjonar over «Priestermarsch» frå Mozarts *Trylleføløya* og over «Glade jul».

SJUR HAGA BRINGELAND

Spelepulten på det nye Hermann Eule-orgelet i Sofienberg kyrkje i Oslo. Foto: LAWO